

תת"ע 11794/03/20 - פואד אבו ריא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11794-03-20 מדינת ישראל נ' פואד אבו ריא
תיק חיזוני: 10155123077

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבחן	פואד אבו ריא
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

- לפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 30.11.20 (להלן: "**פסק דין**").
- במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של נהיגה בנסיבות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 1,700 ₪.
- ב"כ המבוקש טعن כי לאחר שהմבוקש הגיע בקשה לביטול הדוח בegin כשל חמור בפרטיו הרכבי, ולאחר שהגיע בקשה להישפט, המשיבה עשתה מקרה שיפורים ושלחה למבוקש דוח עם פרטי הרכב מתוקנים ללא הזמנה לדין. טען כי המבוקש הגיע בקשה להישפט על פי הדוח המקורי, וקיבל הודעה כי תישלח לו הזמנה לבית המשפט, אך מעולם לא קיבל הזמנה לדין. טען כי ניתן פסק דין על סמך אישור מסירה שהודבק לאחר שלושה ביקורים מבלי לציין היכן הודבק. טען כי בעיר מושבו של המבוקש בסיכון ישנים מספר אנשים הנושאים שם זהה לשמו של המבוקש ולכן יתכן שההזמנה הودבקה לא באותו מקום מגוריו שלו. טען לכשלים חמורים בחומר הראיות. טען כי המשיבה יחסה למבוקש ביצוע עבירות מהירות כשהוא נהוג על אופנווע שעיה שימושם לא החזק באופנווע אלא ברכב פרטי בשעה ובמקום העבירה הנטענת. טען כי לפי הנסיבות המתוארות בדו"ח לא ניתן לשמור על קשר עין רצוף עם הנהג. טען כי השוטר לא ציין בדו"ח פרטיים כמו מיקומו ביחס לרכב המטרה, מאיזה מרחק הבחן בעבירה, אם היו רכבים נוספים, תנאי הכבש ונתיבי הנסיעה. טען כי הורתת פסק הדין על כן תגרום למבוקש עיוות דין חמור בהתחשב בכך שהוא מורה נהיגה וזקוק לרישיונו לצורך פרנסתו.
- המשיבה התנגדה לבקשתו וטענה כי הודעה תשולם כנס נשלחה בדואר רשום לכתובת המבוקש. טענה כי דבר הדואר חזר מהסיבה "לא נדרש", ובהתאם לתקינה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי חזקה המסירה עומדת בעינה. טענה כי תמורה שההודעה על גזר הדין הגעה למבוקש ונמסרה לעידה ואילו

הזהמנה לדין שנשלחה לאוთה כתובת לא התקבלה אצל המבוקש. לאור האמור ביקשה לדוחות הבקשה על הסוף.

.5. לאחר ששלחת טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

.6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהוותרת פסק הדין על כנו (ראו בندון: רע"פ 01/9142 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

.7. משלוח ההזהמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמרה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

29.5.20 מאישור המסירה עולה כי הזמן לדין נשלח לכתובתו של המבוקש ולאחר ביקור שלישי במקום הדבק, בתאריך (וזאת בנגוד לטענת המסירה כי אישור המסירה חוזר בציון "לא נדרש"). על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במקרה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.

אשר לטענת המבוקש כי שם הוא שם נפוץ בישוב בו הוא מתגורר, הרי שאישור המסירה נושא את שמו המלא, מספר תעודה זההות שלו, ת.ד. ומיקוד. עוד יש לציין כי מעיון בנט המשפט עולה כי פסק הדין נשלח לאוთה כתובת ונמסר לידי המבוקש ללא קושי בתאריך 20.12.8. בנסיבות אלה, המבוקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

אשר לטענת המבוקש כי קיבל לידי הודעה תשלום קנס מתוקנת ללא מועד דין, הרי שההודעת תשלום הקנס המתוקנת שנשלחה אליו מצוין כי עליו לשלם את הקנס לא יותר מיום 2.4.20, זולת אם תוך מועד זה יודיע על רצונו להישפט בגין העבירה. עוד עולה מעיון בדו"ח המתוקן כי הוארך בו המועד לתשלום הקנס או להגשת הבקשה להישפט ביחס לדו"ח המקורי.

.8. עם זאת, המבוקש העלה טענות בדבר כשלים ראויים בדו"ח ובמכלול הנסיבות מצאתי ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחינויו תשלום הוצאות לטובת המדינה.

.9. סיכומו של דבר, ככל שהմבוקש ישלם סך של 800 ש"ח הוצאות לטובה אוצר המדינה עד ליום 21.3.3.

יבוטל פסק הדין והתיק יקבע להקראה.

לאחר תשלום ההוצאות המזכירות תעבור התקיק לעינוי לקביעת מועד להקראה.

המציאות תודיעו לצדים.

לעינוי בהתאם.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשפ"א, 05 פברואר 2021, בהעדך
הצדדים.